182. ՈՍՊԻՆ ՀԱՔՅԱԹԸ

Իլա՜լ ա չիլա՜լ մին շիհա՜ր, ըստեղ էլ մին Ոսպ։ Էս Ոսպըս էլ զասապ ա իլա՜լ։ Էս շիհա՜րոմն էլ մին մարթ ա իլա՜լ, անումն Արզըման։ Էս Արզըմանը շատ հարուստ ա իլա՜լ։ Մին վախտ քյինացալ ա էս Ոսպիցը մես առալ, փողն էլ տըվալ չի։ Մին քանի վախտանց ա կացալ, էս Ոսպն էլ քյինացալ ա Արզըմանին տռանը կաղնալ հու ասալ թա. «Արզըմա՜ն, փողըս տալու՝ տո՜, Արզըմա՜ն, փողըս տալու՝ տո՜»։ Ըստըհենց շատ ասալ ա, էս Արզըմանը ուրա՜ն դյա՜դոցն ասալ ա, թա. «Մին տռւս եկեք տեսեք էն հո՞ւ վա»։ Տռւս ըն եկալ, տեսալ զատ չի կա։ Դե մին պիծի զատ ա էլի, տեսալ չըն։ Քյինացալ ըն ասալ. «Աղա՜, ընդեղ զատ չի կա»։

Էլ՞ա գյա՜դեքյը որ քյինացալ ըն, ասալ ա. «Արզըմա՜ն, փողըս տալու՝ տո՜, Արզըման, փողըս տալու՝ տո՜»։ Ըստըհենց շատ ասալ ա, Արզըմանն ա տռւս կյա՜մ, ասում, թա. «Դե էտ հու վը՞ս, եկ ըստեղ»։ Էս քյինացալ ա քշտին կաղնալ, ասալ. «Արզըմա՜ն, փողըս տալու՝ տո՜»։ Թա. «Դե որչա՞նք տամ»։ Թա՝ մանեթկես։ Մանեթկեսը տվալ ա, տարալ ա հմբարալ, տեսալ մին կապեկ պակաս։

Եկալ ա Արզմանին տռանը կաղնալ, ասալ. «Արզըման, փողըս տալու՝ տո՜»։ Էլհա Արզըմանը հուրա՜ն գյա՜դին ասալ ա, թա. «Մին տռւս եկ, տես էն հո՞ւ վա»։ Տռւս ա եկալ, տեսալ՝ մարթ չի կա. քյինացալ ա ասալ. «Ա՜ղա, մարթ չի կա»։ Հելլա որ գյա՜դան քյինացալ ա, ասալ ա. «Արզըմա՜ն, փողըս տալու, տո՜, Արզըման, փողըս տալու, տո՜»։ Արզըմանը տռւս ա եկալ, թա. «Էտ

հու վը՞ս, ե՛կ ըստեղ»։ Էս Ոսպը քյինացալ ա քշտին կաղնալ ա, ասալ, թա. «Արղըմա՛ն, փող ըս տալու, տո՛»։ Թա. «Ընդե որչա՞նք ա, թա չորս հարուր մանեթ»։ Չորս հարուր մանեթը տվալ ա, տարալ ա հմբարալ, տեսալ մին մանեթ պակաս։ Էլհա քյինացալ ա Արղըմանին տուանը կաղնալ հու ասալ, թա. «Արղըմա՛ն, փող ըս տալու, տո՛, Արղըմա՛ն, փող ըս տալու, տո՛»։ Արղըմանը տուս ա եկալ, թա. «Հու վը՞ս, եկ ըստեղ տեսնամ»։ Քյինացալ ա քշտին կաղնալ, ասալ. «Արղըմա՛ն, փող ըս տալու, տո՛»։ Ասալ ա, թա. «Որչա՞նք ա»։ Նա էլ ասալ ա, թա. «Հինգյհարուր մանեթ»։ Հինգյհարուր մանեթը տվալ ա։

Ծռնան մին դոնում էլ քյինացալ ա ասալ յա եկ ախպեր տառնանք, յա էլ քու փողերտ լոխ կըմսխեմ։ Թա. «Դե լավ ա, եկ ախպեր տառնանք»։ Ըստեղ ախպեր ըն տառալ։ Էս Արղըմանը ասալ ա. «Էս հունց անե՞մ, էս հունց չանե՞մ, որ ըստրա ըսպանիլ տամ»։ Գյադոցը սվըրցրալ ա, թա. «Դե Ոսպին փռնեցեքյ, քիցեցեքյ ղազանին մեչը, իփեցեքյ, տիրեքյ փլավին երան, ես օտեմ։ Էս գյադեքը Ոսպին փռնալ ըն, իփալ, տիրալ փլավին երան, տարալ տըվալ ուրան, կերալ ա։ Էս Ոսպը ըստրա փորին մեչին փորը չնկռոտալ ա։ Էս Արղըմանն էլ ուրսին գյադոցը մարթը մին թոր ա տվալ. թա. «Ես հես ա քյունում ըմ ք...., ք.... տեղը եկեքյ, որ Ոսպը տուս կյա, թրավը թխեցեքյ, ըսպանեցեքյ»։ Ծռնան քյինացալ ա թա ք..., գյադեքյը քյինացալ ըն մինն էն կոխկին ա կաղնալ, մինը՝ էն կոխկին։ Կիհա որ ք... ա, թրավը թխալ ըն՝ ո... կտրալ։ Ծռնան պերալ ըն ընտրա ո... մահլամ տիրալ, սղցրալ։ Ծռնան էս Ոսպըս տուս ա եկալ, եկալ, թա. «Լավ ա, տու վեր ինձ օղում իր թա ըսպանես, էտա ըտըհենց կինի հա»։ Եկալ ըն բըշալ, պրծալ։ Էս Ոսպըս մին հետ ասալ ա, թա. «Ինձ հետի կնեգյ օղի, յա էլ էս սհաթըս քեզ կըսպանեմ»։ Թա՝ լավ ա։ Էս Ոսպին հետի կնեգյ ըն ըրալ։

Աստվածանից իրեք խնձոր վեր ինգյնի. մինն՝ ասողին, մինը՝ լսողին, մինը՝ չիլսողին։